

کلیک سترگی

لنہہ کیسہ

Ketabton.com

لیکوال
شریف اللہ تنہا

معرفت

د ژانر ډول..... لنډه کیسه

د کیسې نوم..... کلک سترگی

لیکوال..... شریف الله تنها

د تېلفون شمېره..... 0093706996648

برېښنا لیک shariftanha600@gmail.com.....

د وایساف شمېره..... 0093779385830

پیل

زما لویه تېروتنه همدا وه چې غلی پاتې شوم او څه مې ونه ویل!

هغه وخت چې زما همزولو خپلو مېندو ته ویل، پلانی مې خوښه ده، زما لپاره ریشته ورولېږئ!

د دې خبرې په کولو سره د جواد سترگې ډکې شوې او په زوره یې وژړل. لا شېبه تېره نه وه چې خپلو خبرو ته یې داو ورکړ.

همزولو مې کوژدې وکړې، څه موده وروسته یې ودونه هم وکړل. داسې وخت راغی چې خدای اولادونه ورکړل. زما کورنۍ به زما د کوژدې او واده پانه هم نه اړوله. بس دومره وه چې کله کله به یې راته ویل چې فلانی ښه انجلۍ ده او ستا لپاره یې پوښتنه کوو. خدای شته په دې خبرو به مې هم زړه د سکون احساس کاو.

په تمه وم چې څه به شوي وي. میاشت نیمه ورسته به مې په کنایه کې د خبرې ذکر وکړ، نو دومره به پوه شوم چې کار نه دی شوی. ما به له ځان سره ویل. ځواني ده، وبه شي او بله دا چې د مجردۍ ژوند هم ښه دی، نه له چا څه غواړې او نه درڅخه څوک څه غواړي.

لنډه دا چې ټولو همزولو مې ودونه وکړل. زه چې به یې کله ولیدلم، نو همدا پوښتنې به یې په خولو وې چې یار واده دې څنگه شو؟ ما به هم یواځې په نه سره ځواب ورکاو. دوی به په ما پور ملنډې وهلې، خو ما چېرې هم د دوی ملنډې په زړه نه وې اخیستې. لا هغسې په تمه وم چې نن دی او که سبا خو زما د کوژدې او واده انتظام به کېږي.

کله کله به مې د خلکو له خولو څخه اورېدل چې په فلاني ځای کې انجلۍ له هلک سره وتختېده. په فلاني ځای کې یو هلک د انجلۍ سره ووژل شو. فلانی په فلانی گنا کې ښکېل دی. نو ما به هم نورو ته نصیحتونه کول چې گوره د نورو عزت ته په سپکه کتل ښه کار نه دی او باید د خپل عزت خیال هم وساتل شي.

یو وخت مې په کور کې په ډاگه وویل چې ماته کوژده وکړئ، نو ناستو ټولو ماته ښغ ښغ راوکتل. مور مې وویل ډېر کلک سترگی یې. پخپله د داسې خبرو یادونه کوي!

ما سر تیت کړ. زه پوهېدم چې اسلام موږ ته اجازه راکوي تر څو په خپله خوښه کوژده وکړو او انجلۍ هم د ځینو شرایطو په نظر کې نیولو سره وویښو، خو د پښتنو ټولنه ده، خلک یې بده گڼي. د همدغې خبرې له کبله په ما د کلک سترگي نوم کېښودل شو. د کورنۍ ټولو غړو به راته د کلک سترگي خطاب کاو. ما نور په خوله لاس کېښود او په دې اړه به مې هېڅ نه ویل.

گوره! شېطان د انسان دښمن دی. زه دومره پرهېزگار هم نه وم چې یو چا ځان ته بللی وای او ما ورته ویلي وای چې زه له خدای څخه ویرېږم. د دې خبرې په کولو سره جواد دېوال په څوک ووهه. له لاس څخه یې وینې روانې شوې. زه پاسېدم او د خپل رومال په څنډه مې د هغه لاس وټړه.

د جواد په څېره کې د مایوسۍ او درد نښې له وریا ښکارېدې. هغه غلی ناست و او زه په دې انتظار وم چې کله به خپلو خبرو ته دوام ورکوي. په زړه کې مې تېره شوه چې اوس ورڅخه د پایلې په اړه پوښتم، خو هغه خپلې چوپټیا ته په دې خبرو د پای ټکی کېښود.

په کلي کې مې له یوې انجلۍ سره اړیکه جوړه شوه. ما به ډېری وخت له هغې سره په تېلفون خبرې کولې. له تا څه پرده. چې ښه یې گڼهگار کړم. زما څه خاص دنده هم نه وه، له یو او بل څخه به مې پور اخیست او خپل ژوند ته به مې دوام ورکاو. لنډه دا چې د هغې پېغلې سره د زنا مرتکب شوم. او دغه کړنه مې عدت وگرځېد. یوه ورځ وه چې د کلي خلک زما په کردار پوه شو او پرېکړه یې وکړه چې ما ووژني. دا چې په کلي کې مې ملگري درلودل، نو خبر یې راکړ چې کلیوال دې په مرگ پسې در روان دي. زه په کور کې د بلۍ سر ته وختم او څارنه مې کوله. څه گورم چې د خلکو یو ټولگي زموږ د کور پر لوري راروان دی. لږ وخت وروسته تر دروازې راورسېدل. دروازه یې وټکوله، خو څوک ور ونه وتل. بیا یې دروزه وټکوله. پلار مې چې سمدلاسه له خوبه راپاسېدلی و. د دروزې پر لوري یې حرکت وکړ. د دوروازې په خلاصولو یې یو تن گربوان ته لاس ور واچاو او ورته یې وویل: څه شو هغه کلک سترگی. پلار مې په حیرانتیا سره وروکتل او ورته یې وویل: وروره! خیر شه څه خبره ده؟ څوک یادوې. د کلي خلکو په یو غږ وویل: ښه، خبر نه یې چې هغه کلک سترگی ځوی دې څه گلونه کرلي دي. دا چې د اخلاقو له نگا څخه په کور کې ښه معرفي شوی وم، نو پلار مې هم حیران ولاړ و. د زړه په زور یې لارې داسې تېرې کړې چې د دوو متو په واټن کې یې غږپ ما واورېد. په بې وسه لهجه یې وویل: گورئ! زه له هېڅ هم نه یم خبر. په دوی کې یو کس چې د انجلۍ له کورنۍ څخه و، زما

پلار ته يې په ترڅه لهجه وويل: زوی دې زموږ عزت ته لاس اچولای دی، اوس دې همدلته کار ختموم. د کلي ملک چې گوډ گوډ کېده، له وړاندې يې په هلک ورغېر کې. ودرېره هلکه. خلک ټول ملک ته متوجې شول. ملک چې زما تر پلاره راورسېد، مخکې له دې چې څه ووايي، پلارمې ورغبرگه کړه. ملک صاحب! زه له هېڅ هم نه يم خبر. زه به پلټنه وکړم، که چېرته مې ځوی گنېگار و، نو په خپل لاس يې وژنم. ملک هم خلکو ته قناعت ورکړ، خلک روخصت شول. پلار مې په نا هيلو قدمونو راستون شو. د کور خلکو ورڅخه پوښتنې کولې، خو هغه غلې و. بيا يې په تېز غږ وويل: وای کلک سترگيه! تا خو موږ په شرمونو وشرمولو.

هغه لاسونه چې تل به زما په حق کې د دعا لپاره لپه و، نن مې په لومړي ځل د ځان د بربادۍ لپاره لپه وليدل. هغه سترگې چې په ژوند کې مې سرې او په ژړا نه وې ليدلې، نن مې سرې او په ژړا وليدې. هغه خلک چې زما د پلار احترام به يې کاو، نن مې د هغوی لاسونه د خپل پلار په گرېوان کې وليدل.

دومره پوه شوم چې په دې کور او کلي کې مې ځای ورک شو. شپه پښه شو. څادر مې له ځان څخه چاپېر کې. له بام څخه رانېسته او د ښار پر لوري راروان شوم.

بيا جواد په ژړغوني غږ وويل: صاحبه! د خپل پلار لپه لاسونه او زما په حق کې بدعا مې له سترگو څخه نه اوړي. په ورځ کې سل وارې مرم. کله کله د ځان وژنې اراده وکړم، خو بيا له دې کاره په شا شم، ځکه چې خلک وايي: ځان وژنه لويه گنده.

جواد په داسې حال کې روان شو چې څادر يې په ځمکه راکښه. په تلو کې مې ورغېر کې جواده! سمدلاسه يې راوکتل. يوه شېبه يې سترگو ته زير شوم. بيا تر لږ ځنډ وروسته پخپله مخه ولاړ.

باور وکړئ! ما د هغه سترگې ولوستې. نه خو هغه کلک سترگې او نه وچ سترگې و. د هغو په سترگو کې يو تريخ حقيقت ځلېده او هغه دا چې جواد گرم نه و، بلکې ټوله گنا د هغه کورنۍ او والدينو ته وه، ځکه چې هغه ورڅخه د شرعي غوښتنې د بشپړېدو هيله کړې وه او دوی ورته د کلک سترگي خطاب وکړ.

د کیسې اهداف

په دې کیسه کې لاندې اهداف وړاندې شوي دي:

(۱) د اولادونو خبرو او غوښتنو ته باید ارزښت او وخت ورکړل شي.

(۲) کله چې اولاد د شرعي کړنې او عمل د ترسره کولو تقاضا وکړي، نو گرمول یې نه دي پکار، بلکې په خبرو یې فکر کول پکار دي.

(۳) اولادونو ته باید په وخت ودونه وشي، هغه که نارینه او یا زنانه. ولې چې په ځوانۍ کې د شهوت کنټرول ستونزمن وي او نبي(ع) د نکاح په کولو امر کړی دی.

شریف الله تنها

۰۷۷۹۳۸۵۸۳۰

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library